

HOND EN LEVENS

In *Crimibook: Hondenlevens* worden een man en zijn hond dood aangetroffen in een afgesloten hondenhok nabij een kasteel. Stap in deze interactieve detective en ga op zoek naar de moordenaar.

MET ONLINE OMGEVING

Benedicte C. Claus

Crimibook

HONDEN LEVENS

Stap in deze interactieve detective
en ga op zoek naar de moordenaar

CRIMIBOX

KOSM • S

Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

Inhoud

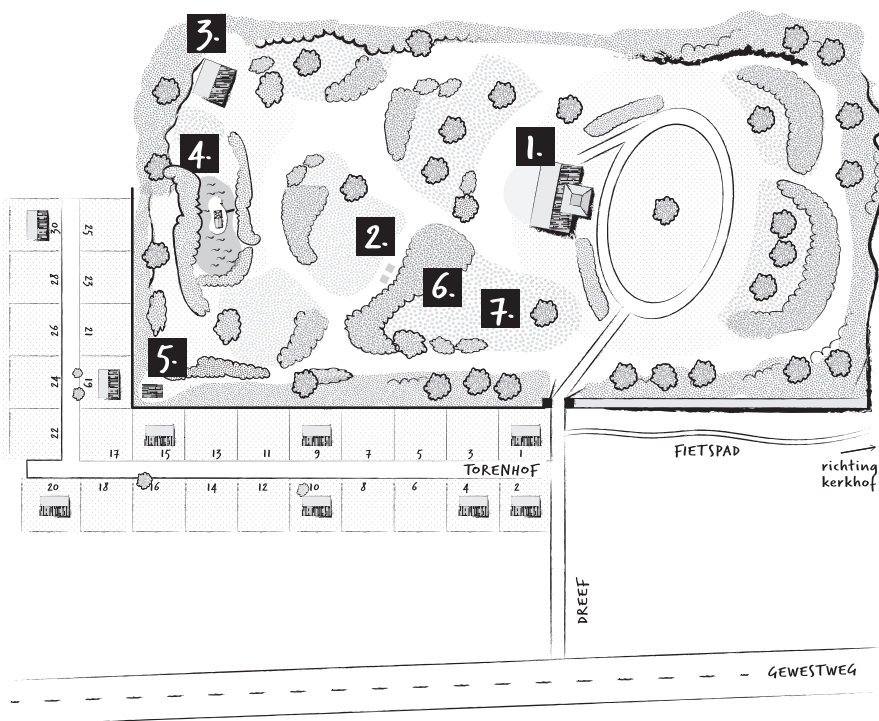
13	PROLOOG
19	ANNUS BINUBI
43	CULPA DUCIS
65	ELIX FANI
89	GENS HYPOCRITA
113	INTEREMPTOR JUNO
133	KALENDAE LUCTUOSAE
157	MADULSA NUPTIAE
181	OTIUM PUMILIONIS
203	QUAESTIO RASI
225	SUBADIUVA TONSORIS
247	USURA VILLAE
267	WURLITZER X
289	YVONNE ZELO
311	EPILOOG

crimibook cri-mi·book /krimi-
buk/ (het; zelfstandig naam-
woord; meervoud *crimibooks*)

1 interactief boek waarbij de le-
zer door middel van QR-codes
deel kan nemen aan het onder-
zoek en toegang krijgt tot infor-
matie en gesprekken die meer
diepgang aan het verhaal ge-
ven.

KASTEEL DE TAEY

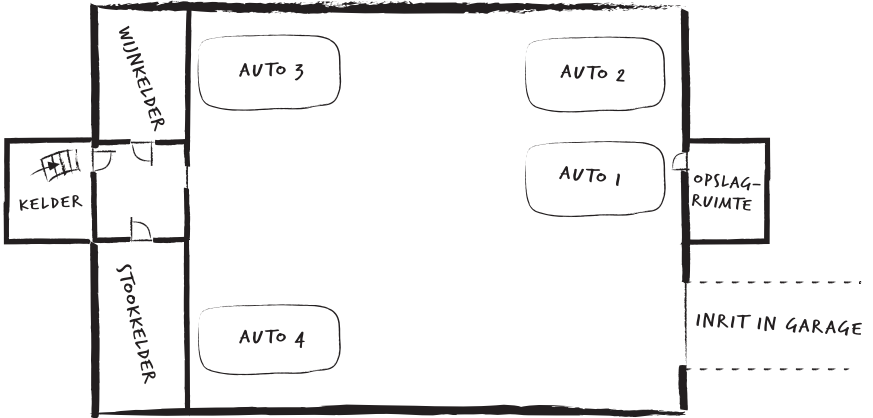

LEGENDA

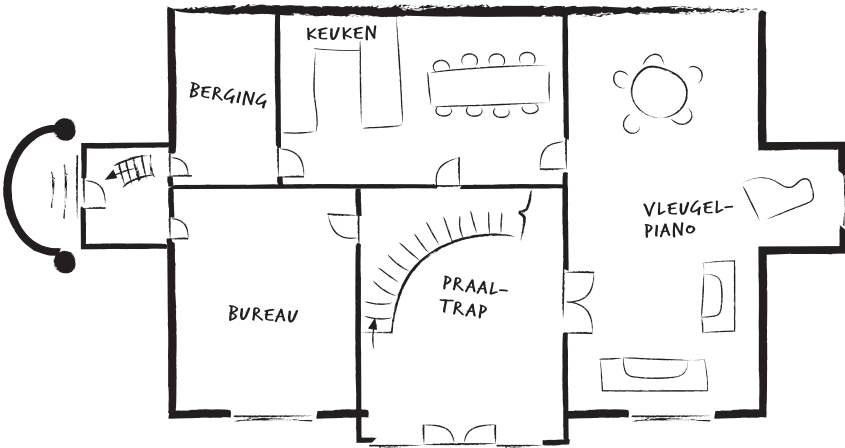
1. kasteel	3. woning Bert Martin	5. hondenparcours
2. hondenkooien	4. vijver	6. hoge struiken
		7. bloemperken

KASTEEL DE TAEY

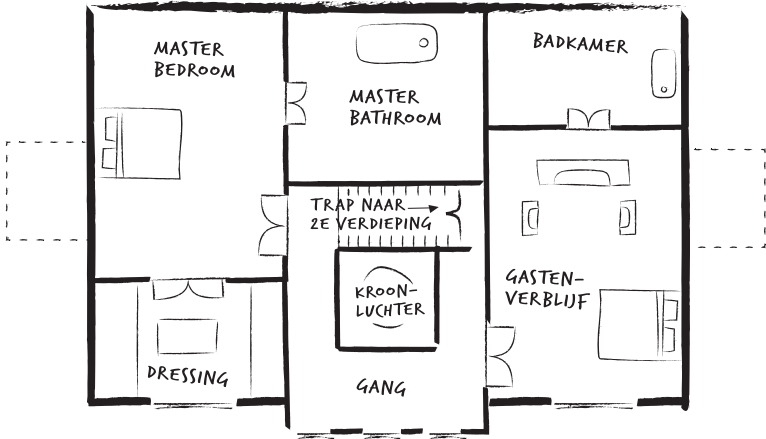
ONDERRONDS

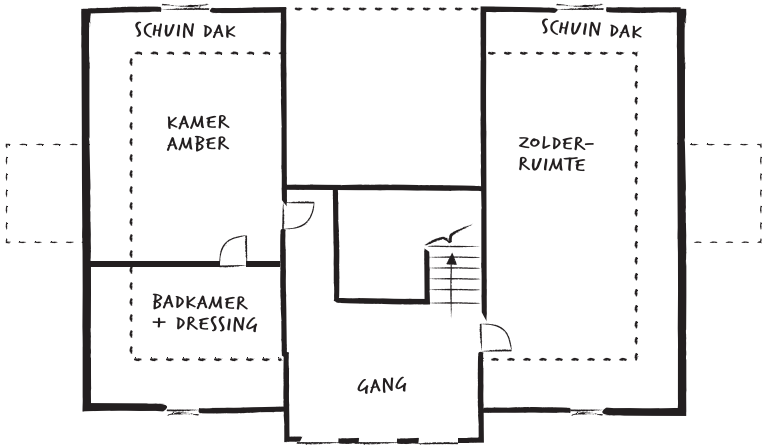
GELIJKVLOERS

KASTEEL DE TAEY

1E VERDIEPING

2E VERDIEPING

PROLOOG

Beste 'mogelijke XIII',

Mag ik je vragen deze brief tot het einde te lezen, hoe bizar de inhoud bij momenten ook kan lijken?

Mijn naam is Steppe Puthmater. Je kent me niet en eigenlijk is het ook de bedoeling dat dat zo blijft. Ik ben de bezieler van een online true crime-boekenclub: Daden & Daders. Honderden mensen bespreken op dit platform regelmatig waargebeurde moordzaken. Een aantal van onze leden bleken een unieke combinatie van eigenschappen te bezitten, zoals oog voor detail, discrete speurzin en een groot analytisch vermogen. Het waren stuk voor stuk mensen die voorbij de feiten van een zaak keken, en die erin slaagden om in zaken die al jaren muurvast zaten, toch vooruitgang te forceren, vanuit hun levenservaring, doorgedreven speurwerk of onvoorspelbaar denken.

Het zou zonde geweest zijn hier niets mee te doen, en dus riep ik een anoniem genootschap in het leven. Dat opereert sindsdien onder de naam 'De Metro'. Elk lid van het gezelschap is door mij benaderd met de vraag aan boord te willen komen. Alleen ik ken de identiteit van elk lid, binnen De Metro spreken we elkaar enkel aan met een Romeins cijfer. Ikzelf ben '1'.

Het doel van dit genootschap is heel simpel: vastgelopen oude true crime cases gedeeltelijk of volledig oplossen, alsook bij pas gepleegde zaken, waarbij de dader niet te vatten lijkt, te helpen. We opereren altijd binnen de grenzen van de wet, maar buiten de grenzen van de platgetreden paden. We hebben in alle anonimiteit al heel wat successen op ons conto staan, waar alleen wij van weten.

De twaalfleden die tot nu toe al dit prachtwerk leverden, komen allen uit de bakermat van Daden & Daders. Maar toen bracht toeval jou op mijn pad. Was het bij dat ene minieme voorval in die boekenwinkel gebleven een hele tijd geleden, dan had ik je deze brief nooit geschreven. Maar ik had op dat moment je naam opgevangen en toen die naam online nog een paar keer op mijn pad kwam, raakte ik geïntrigeerd. Ik ging op zoek naar meer informatie over je.

Ik heb een aantal criteria voor potentiële Metrogezellen: doorzettingsvermogen, een scherpe geest, geen behoefte om successen en verwezenlijkingen op sociale media rond te strooien en interesse in de waarheid, niet het scoren.

Er is echter nog een laatste voorwaarde.

De Metro draait niet alleen om de voldoening van het onthullen van het mysterie, het ontcijferen van de puzzel, het ontdekken van het verborgene. Waar wij het voor doen, is om de mensen die aan die onopgeloste zaken vasthangen, rust te geven. Die mensen die 'slachtoffers' worden genoemd, maar eigenlijk helden in wording zijn.

Je moet gevoeld hebben hoe het is, om zonder daarom te hebben gevraagd, het lijdend voorwerp te worden van de wandaden van een ander. Dát is de laatste voorwaarde om met het nodige inlevingsvermogen en de onmisbare gedrevenheid, die we nodig hebben, op zoek te gaan.

Ook aan die voorwaarde voldoe je dus. Ik ken de feiten. Ik ga ze hier niet noteren, ze doen er ook niet toe. Laat ik het erop houden dat, hoewel het klopt dat ieder huisje zijn kruisje heeft, – al is het ene kruis wat groter dan het andere – jouw kruis je een unieke kracht heeft gegeven. Het toonde je waarde én je waardigheid.

In die mate zelfs dat ik voor jou graag breek met de gewoonte om enkel mensen uit Daden & Daders uit te nodigen tot ons selecte

gezelschap. Het zou een eer zijn je in ons midden te hebben. Bij deze zou ik je graag willen uitnodigen ons nummer 'XIII' te worden.

Natuurlijk overvalt dit schrijven je, en daarom geef ik je graag wat praktische informatie mee, die je hopelijk helpt deze brief positief te beantwoorden.

Onderaan dit schrijven vind je een QR-code die je naar een beveiligde website zal leiden, daar kan je me antwoord geven op de vraag of je het lidmaatschap aanvaardt. Zodra je dit doet, zal je op regelmatige tijdstippen QR-codes ontvangen, waarmee je toegang krijgt tot een anonieme chatroom.

Doorgaans komen we maandelijks samen, op de tweede vrijdag van de maand om 14.00 uur, maar soms kan contact ook op andere momenten plaatsvinden.

Uiteraard kan ieder lid deze chatroom enkel betreden nadat zijn of haar identiteit bevestigd is. Dit gebeurt als volgt: De QR-code brengt je bij een inlogscherf waar je telkens de unieke cijfercode moet invoeren die je de eerste keer instelde. Vanaf het moment dat je die code instelt, ben je dus 'XIII'.

In De Metro bevinden zich meer en minder ervaren leden, maar ze hebben met elkaar gemeen dat ze je graag op sleptouw nemen en het snel duidelijk zal worden hoe je eventueel kan helpen.

Ik kijk uit naar je reactie op deze uitnodiging.

Ik groet je met de grootste hoogachting,

Steppe Puthmater

'I'

ANNUS
BINUBI

13-11-20

Zoals elke andere doordeweekse ochtend fietste Karen Maeyer naar het politiebureau van Lochristi, waar ze sinds eind 2018 wijkagent was. De hare was het soort job waarbij je nooit op voorhand wist wat de dag zou brengen, en dat beviel haar prima. Nadat ze haar uniform had aangetrokken en haar collega's goeiemorgen had gewenst, keek ze naar de dossiers die op haar bureau klaarlagen.

Haar takenpakket was zeer divers. Een dag kon beginnen met bemiddeling in een burenruzie, gevolgd door het bijstaan van een gerechtsdeurwaarder, en eindigen met het aanwezig zijn in een wijkcomité om zo de voeling met haar werkgebied te vergroten. Karen was degene die bij een aanvraag tot adreswijziging vaststelde dat deze met de werkelijkheid overeenkwam. Ze verstrekte informatie binnen de buurt, en evengoed over die buurt aan andere diensten. Ze stelde gerechtelijke processen-verbaal op als dat nodig was en bemiddelde waar dat mogelijk was. Na twee jaar had ze het gevoel dat ze een heel goed zicht had op de mooie aspecten van 'haar' wijk, maar evengoed had ze voeling met de probleemdossiers. Sommige van haar pappenheimers baarden haar meer zorgen dan andere, en met stip op nummer één in dat korte lijstje stond het gezin van Rolf De Taey. Dus toen ze boven op de stapel dossiers de melding zag liggen dat er een verdacht overlijden had plaatsgevonden op het domein waar de familie De Taey woonde, sloeg haar hart een slag over. In een niet zo ver verleden was zij degene die de moordzaak onderzocht zou hebben, maar die tijd lag al even achter haar.

Het voelde als een ander leven, en op een bepaalde manier was het dat ook. Waar ze nu in het landelijke Lindelare een bekend gezicht was binnen de lokale politie-eenheid, werkte ze toen in

Brussel – de hoofdstad van de anonimiteit – als teamlid van de afdeling Moord. Het waren tijden waar ze niet graag aan terugdacht, maar herinneringen overvielen haar te pas en te onpas.

Ze had er gefloreed. Ze was echt goed geweest in haar job, en haar carrière ging als een trein. Maar waar successen zijn, tiert afgunst welig, zo gaat het leven. Dus toen ze een steekje liet vallen, stonden de aasgieren klaar om korte metten met haar te maken. Voor haar had de verhouding die ze met haar baas was begonnen helemaal los gestaan van haar werk. Tijd voor romantiek had ze nooit gehad, maar als ze eerlijk was, had ze daar eigenlijk ook geen behoefte aan. Waar ze wél behoefte aan had, kon ze op wederzijds bevredigende wijze kwijt bij Adriaan Roux, die binnen haar team de leiding had. Ze hadden een goede verstandhouding over wat ze aan elkaar hadden. Hij had zijn leven en gezin waarin hij zich gelukkig voelde, zij had geen zin in gedoe. Het resultaat was een professionele samenwerking, indien nodig onderbroken door stomende intermezzo's.

In het ecosysteem dat een korps altijd is, bleef de affaire niet lang geheim, al werd er nooit openlijk over gesproken. Dat de carrière van zowel Adriaan als Karen ogenschijnlijk als vanzelf pijlsnel vooruitging, deed de wrevel over hun verhouding groeien. Die wrevel uitte zich eerst in humor, vervolgens in stoere opmerkingen, om ten slotte vaste vorm te krijgen in een uitgekiend plan.

In de zomer van 2018 werden er een aantal camera's in het kantoor van de teamlead aangebracht terwijl Adriaan en Karen samen een plaats delict bezochten. De ervaring had geleerd dat het duo daarna wellicht nog zou afzakken naar kantoor voor een 'debrief'.

De would-becineasten werden niet teleurgesteld: de opname toonde een niets aan de verbeelding overlatende sessie vanuit verschillende camerastandpunten en mét bijbehorende audio. De tape werd de volgende ochtend naar de hoofdcommissaris gestuurd, met in de cc het volledige korps.

Niet geheel onverwacht had dat repercussies voor de samenwerking tussen Adriaan en Karen. Beiden kregen een tuchtmelding, en aan Karen werd gemeld dat ze zo snel mogelijk de dienst moest verlaten. Dat deed ze, vastberaden om zich niet te laten kennen door deze dolk in de naakte rug.

De eerste maanden na de hele toestand waren moeilijk. Ze kreeg de bijnaam 'Inspecteur Naaier' en moest een bestendige stroom slechte grappen incasseren. De politie was een machowereld en ze wist dat het zou moeten slijten. Echter, tegen al haar verwachtingen in had haar nieuwe taak bij de wijkpolitie haar aangenaam verrast. Op het eerste gezicht was het totaal iets anders dan misdrijven onderzoeken en oplossen, maar in werkelijkheid waren er veel gelijkenissen: waar mensen samenwonen is er zoveel in beweging, het meeste nog onder de oppervlakte. Ze onderzocht nu geen specifieke misdrijven, maar wel de complexe dynamiek tussen gezinnen en hun burens, en leden van die gezinnen onderling. Nu probeerde ze conflicten op te lossen voordat ze tot moord leidden.

Of dat was in ieder geval de bedoeling.

Het feit dat iemand het leven had gelaten ondanks haar onverdeelde aandacht en talloze bemiddelingen kwam hard aan en het frustreerde haar mateloos dat zij niet degene was die de moord zou mogen ophelderen, maar dat wel gedaan moest worden door collega's van de dienst Moord, die voor vandaag wellicht niet eens afwisten van het bestaan van Rolf De Taey en zijn omgeving.

*

Op die dienst Moord begon elke ochtend met een overdracht van de nachtploeg op de dagploeg. Maar als er iets was waar Mette Booster op deze specifieke vrijdagochtend niet naar uitkeek, was het wel de ochtendbriefing waarin die overdracht zou gebeuren.

De nacht die ze achter de rug had was, zoals de vorige zessenegentig met een baby, niet te vergelijken met die van haar

Crimibox en Kosmos Uitgevers presenteren
Crimibook: een interactieve detective waarin jij
wordt uitgedaagd om, samen met de personages
uit het boek, de moordenaar te ontmaskeren.

In *Crimibook: Hondenlevens* worden een man en zijn hond dood
aangetroffen in een afgesloten hondenhok nabij een kasteel. Iedereen
lijkt een reden te hebben voor de moord. Karen Maeyer, de wijkagente,
ziet hoe aanwijzingen door de recherche worden genegeerd en
bewijsstukken vergeten. Kun jij de identiteit van deze koelbloedige
moordenaar achterhalen?

inclusief online omgeving waarin je op zoek kunt gaan naar extra
bewijslast om zelf tot de oplossing te komen.

*Benedicte C. Claus (1975) studeerde Rechten en Criminologie. Ze maakte
carrière in de advocatuur, bij justitie en in het bankwezen. Toch kon ze de
lokroep van haar grote liefde, het geschreven woord, niet weerstaan.*

*'Crimibox is een detectivespel
waarmee je als "rechercheteam"
of in je uppie online op zoek gaat
naar een moordenaar.'*

-- AD

NUR 320

CRIMIBOX
KOSMOS

9 789021 589275 >